

Kort at sammenligne med, men det er utvilsomt, at der foregaar en stærk Til-sanding og en stor Materialvandring ind igennem Thyborøn-Kanalen, hvor den ene Holm efter den anden ligesom er vokset op og bliver større og større. Man har da ogsaa set, at Skibe have klaget over, at Lodsene ikke har kunnet komme ud og tage dem ind. Der har saaledes i Bladet „Nationaltidende“ staaet en Artikel, hvori en norsk Kaptejn klager over, at han, som laa der nede med sin Kutter i Efteraaret, ikke kunde faa Lods om Bord. De turde ikke tage ham ind, da Vanddybden ikke var mere end 6 a 7 Fod, og han maatte gaa til Søs i en Storm. Det finder jeg vel værd at fremføre her. Noget lignende foregaar ogsaa ved Høfderne, som staa uden for den lange Kyststrækning, og som have kostet Staten i et og alt en halv Snes Million Kroner efter det Regnestykke, som det ærede Medlem (C. Sørensen), der sidder lige over for mig, opgjorde i Fjor. Naar man ser paa Kortene og lægger Mærke til, hvad der for en Maanedes Tid siden stod anført af en af vore sagkyndige i Bladet „Hver 8de Dag“, forekommer det mig utvivlsomt, at disse Høfder mere og mere komme til at staa utildækkede, og at Havet ligesom slikker Grunden bort under deres Fødder. Vandet bliver dybere og dybere, og Høfderne skulle repareres og flyttes længere ind. Det er saaledes et stort Spørgsmaal, om vi overhovedet kunne sikre denne Kyststrækning ved disse Høfder, der have kostet os saa mange Penge, og om det ikke vil blive os altfor dyrt at faa Høfderne rykkede tilbage efterhaanden som Havet tager Kysten bort. Det er derfor et Spørgsmaal, om man ikke hellere skulde lade Thyborøn og Høfderne skøtte sig selv. Det er jo imidlertid et af de store Bevilingsspørgsmaal, som saa ofte har været paa Tale her i dette Ting og under Overvejelse. Jeg har blot lige villet antyde over for den højtærede Minister, at her staa vi lige over for disse Fremtidsbevilinger til Høfdernes Vedligeholdelse, som det alligevel er et Spørgsmaal, om vi skulle blive ved med, da de kræve saa kolossale Udgifter.

Krabbe: Jeg vil først udtale min Glæde over, at den højtærede Minister og Finansudvalget har indstillet til Tinget at give en Bevilling til en længe tiltrængt Forbindelse mellem Sejerø og den øvrige Verden. De mange Aar, hvori der er kæmpet for dette Foretagende, skal jeg

lade uomtalt. Jeg skal kun udtrykke min Glæde over, at den højtærede Minister har stillet Forslaget, og over, at Finansudvalget har tiltraadt det.

Saa vil jeg sige nogle Ord til Fordel for et lille Underændringsforslag, som 14 ærede Medlemmer sammen med mig have stillet til Forslaget om Nedrivningen af den paa Rigsdagsbygningens Grund ud imod Bredgade værende Udstillingsbygning. Den gamle Bygning, den ældste af de to Bygninger, vi bo i, er ret beset en taalelig smuk Bygning, om end den i Sammenligning med, hvad Parlamentar Verden over nu til Dags udstyres med, er ret ubetydelig. I og for sig maa den, som sagt, betegnes som ganske køn. Og den Bygning, der er opført til Forøgelse af Lokalerne, er bygget ganske i samme Stil og er i de Dimensioner, hvori den maatte bygges, smuk. De to Vinkelbygninger danne tilsammen et tiltalende Hele. Hidtil har der ligget en sammenbygget Række Udstillingslokaler ud imod Bredgade, hvilken Bygnings Bagside ind imod vor Grund for os kun har repræsenteret en Mur. Den højtærede Minister foreslaar nu at tage denne Mur bort, og Finansudvalget raader os til at give vort Samtykke til, at de fornødne Penge dertil bevilges. Der frembyder sig da for os som ganske naturligt den Opfattelse: Naar vi nu tage denne Mur bort og bevilge Penge til en Erstatning derfor, lad os saa dog frem for alt ikke sætte en ny Mur i Stedet! Det er ikke det, vi trænge til. De fleste af os have vistnok set de smukke Detailtegninger, Arkitekten har gjort til den Mur, han vil sætte i Stedet for den gamle. Tegningen har kun den Mangel, at den i Virkeligheden — for mig i alt Fald — kun er et Papisprodukt, beregnet, som den er, paa noget, der ikke findes, nemlig en aaben Plads foran. Var der en aaben Plads af Størrelse som Amalienborg Plads eller saa omtrent, vilde en saadan Mur med Bygningerne bagved tage sig meget smukt ud, men da der kun er en Gade af beskeden Bredde og da hele Færdselen foregaar paa den ene Side af denne Gade, Strøgsiden, den Side, hvor Muren ligger, komme alle de forbi-passerende Mennesker til at gaa inde under Muren, hvorved Virkningen af Murens kønne Tegning vil gaa tabt. Tillige vil Anbringelsen af en Mur her ødelægge Synet af det ret fine lille Bygningskompleks, som nu er tilvejebragt paa Rigsdagsbygningens Grund, Muren være for øvrigt saa smuk, den være vil. Derfor have vi tilladt os at foreslaa den Underændring, at den af Mi-